

PYTAJĄCY (11) *part praes act*

a *jasne*.

sg m N pytający (1). ◊ *D* pytając(e)mu (5). ◊ *A* pytając(e)go (1). ◊ *pl N m pers* pytający (1). ◊ *G* pytających (1). ◊ *D* pytającym (1). ◊ *A subst* pytając(e) (1).

Sł stp s.v. pytać, Cn s.v. kontrakt czyniąc odpowiadam pytającemu, Linde brak.

1. Zadający pytania; stipulans *Mącz, Cn (10)* : Stipulans, Pytający. *Mącz* 416d.

pytający kogo (G) (2): Dwanaście roku/ należiony ięft P. Iezus w Kościele między Doktorami/ łuchający ich/ y pytaiący ich. *LatHar* 532, 554.

Ze zdaniem dopełnieniowym (tj. pytaniem zależnym) [odpowiednikiem pytania przypuszczalnie w trybie orzekającym jest zdanie dopełnieniowe w con] (3): *KuczbKat* 85; *Zydom* pytającym/ czyiąby mocą vczyl/ zádawa quęftią o krzcie Ianowym *WujNT przedm* 38, *Luc* 20 arg.

Zwrot: »pytającemu odpowiedzieć« (1): kiedy Apoftolkiemu Książęciu pytającemu/ Ilebykróć grzeźnym miał odpufzczać? Ieśli siedm kroć? Odpowiedział tak [...] *KuczbKat* 85.

α. W funkcji rzeczownika (4) : *Percontanti promere omnia, Pytającemu wśizftko wypowiedzieć. Mącz* [325]b.

pytający na co (1): iż człowiek káždy żadney odpowiedzi dáć nie może pytającemu ná wśizftki rzeczy/ ktore Bog ípofobił pod łońcem. *BielKron* 81.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Solenniter stipulanti promisit, Yáwnie pytającemu yeřliby to álbo owo chciał trzimać/ przizwolił *Mącz* 416d.

Zwrot: »pytającemu odpowiadać (a. odpowiedź dać)« (2): *BielKron* 81; Y dofyćbych ná tym miał/ iáko prořtak/ gdybych ták tylko pytającemu odpowiadał. *NiemObr* 100.

2. Oznaczający pytanie (1) :

Wyrażenie: »pytający punktík« = *znak zapytania* (1): kilkákroć pytaiące punktíki opuřczono/ to ięft takowe? *CzechRozm* **7.

Cf **PYTAĆ**

KW, (PP)